

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1948 r. o warunkach nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Pracownicy mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1, 2, 3 i 6, poczynając od rozpoczęcia pracy aż do rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego, za każdy miesiąc kalendarzowy. Zasiłek rodzinny nie przysługuje, jeżeli liczba dni przepracowanych w miesiącu kalendarzowym wynosi mniej niż 20.

2. Do dni pracy wlicza się wszystkie okresy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie, oraz okresy przerw w pracy z przyczyn niezależnych od pracownika lub z innych ważnych powodów, choćby za czas takiej przerwy nie przysługiwało wynagrodzenie. W szczególności do dni pracy wlicza się okresy zwolnienia od zajęć z powodu choroby, macierzyństwa lub izolacji, zarządzanej przez władze sanitarne dla zapobieżenia rozwleczeniu choroby zakaźnej, bądź też z powodu urlopu wypoczynkowego, okresy powołania na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe, sprawowania

mandatu poselskiego lub pełnienia innych czynności obywatelskich lub społecznych, okresy w których pracownik skierowany był na szkolenie lub uzyskał od pracodawcy zwolnienie od zajęć w celu załatwienia spraw osobistych lub rodzinnych.

3. Byli pracownicy mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 4 i 6 od rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego aż do ustania uprawnień do zasiłku pieniężnego z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym pobierali zasiłek chorobowy.

4. Emeryci i renciści mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 5 i 6, przez czas trwania uprawnień do pobierania zaopatrzenia lub renty.

5. Sieroty mają prawo do zasiłku rodzinnego przez czas trwania uprawnień do pobierania zaopatrzenia (zasiłku) sierociego lub renty sierociej“.

2) w § 4 skreśla się ust. 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 5 maja 1950 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 31 maja 1950 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego oraz Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 49, poz. 379 i z 1948 r. Nr 9, poz. 62) wprowadza się następujące zmiany:

w § 1 dodaje się pkt o) w brzmieniu:

„o) metylodwuhydromorfinon i jego sole (Metopon i jego sole)“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 czerwca 1950 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 listopada 1947 r. o wyznaczeniu sądów grodzkich do prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów.

Na podstawie art. 9 prawa o ustroju sądów powszechnych oraz art. XXIII i LVII przepisów wpro-

wadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych zarządza się, co następuje: